

tako zadela, da muhe do luči ne morejo, mrežino svilo se pa z limom namaže, da muhe ob njem obvisijo in poginejo. Tako se dela več večerij in se prižgana svetilnica prestavlja izpod enega drevesa do drugega. Kdor tako stori, ta si bo gotovega dobička pridobil. Vendar to, kar se je do sedaj zastran pomočkov povedalo, velja le gledé na samce, ki imajo perutnice; zoper samice, ki perutnic nimajo, se pa mora drugače postopati. Te lezejo proti večeru iz tal po deblu na drevo, da tako do cvetja pridejo, proti jutru pa zopet lezejo po isti poti nazaj na svoja skrivališča v zemlji. Da se jim to lazenje zabrani, treba je vzeti 4 cole široki in trdni kos papirja; ta se ovije okoli debla, z nitjo priveže in z limom namaže; samice bodo na limu obtičale in poginile. Letos je spomlad bolj hladna in torej ta mrčes ne bo mogel veliko škoditi, ali drugače ja takrat, kedar je spomlad gorka in za take slučaje priporočam navedene pripomočke.

Gašpar Dornik,
župnik v Novištifti.

Sejmovi. 20. maja Apače, sv. Lenart v Slov. gor. Ponkva, Studenice; 21. maja sv. Barbara v Halozah; 22. maja Loka 25. maja Ivnik, Ormuž, Jarenina, Verače, Rogatec, Slivnica pri Mariboru, Vitanje.

Dopisi.

Iz Maribora. (Družba katol. gospá — g. Unger). Tiho pa uspešno delujoča družba katoliških gospá je zgubila svojo dosedanjo blagodušno in jako požrtvovalno prednico blagorodno grofico Sofijo Brandisovo. Od l. 1860. t. j. od začetka sem je družbo vodila izgledno in veliko dobrega storila, kar njej naj dobrotljivi Bog stotero povrne! Na nje mesto so gospe izvolile blag. gospó Katarino Pahnerjevo, blag. gospá Jozefa Kolleger ostane ubožničarica, bl. gospá Emilija Wenedikter pa zapisničarica, kakor dosedaj, posel denarničarice je prevzela bl. gospá Krescencija Pradač. V odboru so blag. gospé: Matilda Dominikuš, Augusta Forčnik, Marija Kranjc, Frančiška Šerbaum, Jozefa Wenedikter in Ana Breznik. Objavljeni račun sega od 1. aprila 1876. do 31. marca 1878. in kaže, da je prvo leto bilo 2575 fl. 87 kr. družbinih dohodkov zraven 2437 fl. 87 kr. stroškov, drugo pa le 2445 fl. 80 kr. dohodkov in 2121 fl. 22 kr. stroškov. V blagajnici je 324 fl. 68 kr. gotovine. Z temi vendar-le malimi dohodki je pa družba veliko storila, po 200 ubogih deklic je pri šolskih sestrah dobivalo vsakdanji obed in se mnogo ubožcev po mestu podpiralo. Razun tega so blagorodne gospé ob božičnih praznikih za 300 fl. obleke razdelile med otročiče. Bog jim plati! Toliko storijo katoliške gospé, dobro bi bilo, ako bi tudi kat. možje hotli kaj enakega storiti in n. pr. konferenco sv. Vincencija osnovati. Mnogim in precej silnim potrebam bi ustregli! — Okrajno društvo

vračnikov je 30. aprila t. l. obhajalo nenavadno in lepo svečanost, namreč 50letnico vračiteljskega poslovanja svojega uda, g. Antona Unger-ja. Ta gospod je še sedaj praktičen vrčnik v Sl. Gradcu in marljivo in zvesto opravlja svoj posel vkljub slabostim visoke starosti. Zbranih je bilo mnogo vrčnikov in došlo je tudi veliko čestitajočih telegramov. Svečanostni govor g. dr. Leonharda je zasluge blagega jubilanta po vrednosti in častno zbranim gospodom razložil!

Od Pesnice. (Razne novosti.) 5. t. m. so dosluženi vojaki pri sv. Marjeti obhajali slovesni shod, katerega so se tudi mariborski „veteranci“ vdeležili. Slednji so se z svojim lepim obnašanjem posebno odlikovali in našim domačim vojakom bili v spodbudo in zgled. Po dokončani službi božji in po kratkem poštemem razveseljevanju so se zopet v lepem redu povrnoli domov. Preden ko so odšli, so se pristrčno zahvalili pri č. g. župniku za lepo in krepko besedo, katero so oni v cerkvi zbranim vojakom spregovorili. Zvečer so hotli nekteri divji fantalini tepež napraviti, ktere je pa gostilničar g. Bauman z svojim krepkim postopanjem kmalu odpravil. Tudi naši domači vojaki so se poštemo obnašali in v lepem miru in prijaznosti se razveseljevali. Ni tedaj res, kar so nekteri kvasili, da bi med njimi kak nemir bil, ker fantalinov, ki so mislili tepež napraviti, nobeden ni bil vojak pa tudi povabljen ne. — V Loženah je začel kmet, kteremu je lani hlev pogorel, ravno na tistem mestu, novi hlev staviti potem, ko je od občnega predstojništva dovoljenje dobil. Nedavno pa pride nekega dne komisijon od okrajnega zastopa mariborskega, presojevati, ali bo smel kmet si zopet hlev sezidati ali ne. To je vendar čudno, kako ali spadajo zraven cest in mostov tudi stavbene reči v delokrog našega toliko skrbnega in nevtrudljivega okrajnega zastopa? Pred nekterimi tedni je pri sv. Lenartu nek znani žganjepivec v potok padel in se vtopil. Steklenice polne žganja so zraven njega našli, edna je bila skoro spraznjena in pričala uzrok žalostne smrti. Vtopljenca so pokopali potem, ko se je reč preiskala, ker ni bilo niti sledi kakega zločinstva. Tem bolj smo se začudili, ko se nekega dne pripeljajo na krasnem vozu 4 gospodje od celjske sodnije, namreč: preiskovalni sodnik z svojim pisarjem in 2 zdravnikoma, da bi itak jasno reč še enkrat preiskali. Kako ali taki daljni komisijoni niso sila dragi? —

Iz Veržeja. (Sejm), katerega smo pri nas 6. maja imeli se nam je prav dobro obnesel. Prigrali so prav veliko živine, bilo je kakih 1500 glav goveje živine in 300 konjev. Prodalo se sicer primeroma temu velikemu številu prigrane živine ni veliko, a vendar zadostni broj za sedanje slabe denarstvene razmere. Od goveje živine se je kupilo okoli 350 repov, konjev pa 25. Da smo dobili od slavnega c. kr. namestništva v Gradcu ta sejem, imamo se — to se razume — tej visokej

gosposki najprej zahvaliti, a hvaležni moramo biti tudi nekaterim našim možem za njih trud v tej zadevi, posebno pa velja to o gg. Košarju, Heinrichu in Kralju. Ljutomerski c. kr. okrajni glavar pa nam ni šel v tej reči na roke. G.

Iz Podsrede. (Popravek.) Jako smo se čudili, ko beremo v predzadnjem „Gosp.“ iz našega trga novice, ki so nam vsem neznane. Dopisnik je gotovo svoje sanje svetu za kratek čas razodel, zakaj razun njega tukaj nihče ne vé, kako nezadovoljnost z srenjskim predstojništvom čedalje več postaja; škoda, da ni povedal, kako visoko je že prirasla; po novi meri bi nam bil to najlože povedal. Uže precej prve vrste niso resnične, to zamore okrajna sodnija v Kozjem in okrožna sodnija v Celji spričati, kamor so se hodili odborovi možje zagovarjat, ker so prepejajoče se fantaline vganjali. Dalje, pred 3 meseci je naš predstojnik 13letnega pobalina ob ednajstih po noči posvaril in domu zapodil, ker je ta mlečni pobalin njega, predstojnika, zasramoval. Namesto pa, da bi ga stariši zarad tega kaznovali, je šel brat njegov predstojnika v Kozje tožit, češ da je bratu z udarcem po licu en zob izbil. Ker pri sodnji v Kozjem ni nič opravil, je rekuriral v Celje, toda tudi tam je na cedilo ostal, zvedelo se je namreč, da mu je brat sam dal zob izdreti. To mislim, dosti jasno priča, da predstojništvo in odbor svojo dolžnost izpolnjuje, ker ima ravno zavoljo tega še sitna pota do sodnij. Kakor pri nas ves svet govori, si je vsakdo, ki je dopis bral, precej rekel, ni nihče drugi uni neresnični dopis v „Gosp.“ poslal, kakor omenjeni brat unega fanta brez zoba; skoval ga je na vsaki način kdo drugi, in tudi vemo kdo, ker sam ne zna pravilno slovenski pisati. To pa zarad tega tako sodimo, ker razun njega naš predstojnik nima nasprotnika v srenji in tudi ne v fari, in ker je uni mož že večkrat zažugal, da bo koga v „cajtinge“ dal. Se ve da bi bil on sam silno rad lanjsko leto župan postal, ali kaj pomaga še tako goreča želja, če pa zaupanja in glasov ni. Tudi to ni resnično, da so Podsredčani pri zadnji volitvi premalo pomislili, komu so svoje zaupanje in glasove oddali. Naši možje so to prav dobro vedeli, ker župana že dolgo poznajo, in ni novinec v županstvu, zakaj lanjsko leto je bil že v tretje in sicer enoglasno izvoljen. Prav smešno je k sklepu še to, kar o odstopu možev od lastinskih pravic piše, ako namreč z tem na župana meri. Ni se treba bati dopisniku zastran srenjske kase, kakor je že enkrat brbral, zakaj v Kozjem v zemljiščnih knjigah se lahko vsaki dan prepriča, da je župan vse zemlje posestnik, in da je ta zemlja popolno čista, kar tudi njemu dopisniku iz srca želimo!

Iz savinjske doline. (Romarska pot na sv. Višarje) bila je tukaj precej priljubljena. Nalašč v ta namen imeli so Savinjčanje že zdaj mnogo let svojega vodja, znanega Tomaža Grabiča iz celjske fare, ki je pod imenom Gobčev Tomaž

povsodi dobro znan bil; 54krat vodil je ta možek pobožne Slovence na sv. Višarje in vsikdar vedel si je s svojo pobožnostjo in poštenostjo občno zaupanje in spoštovanje pridobiti. Zdaj počiva ta blagi mož že nad 2 leti v hladnem grobu in videti je, da hoče ž njim tudi veselje in zaupanje do sv. Višarij med savinjskimi Slovenci izumreti. Ker je namreč pri takih priložnostih vse le od enega ali več možev, gorečih, pobožnih in zvedenih vodjev, odvisno, in ker nam je ravno takih do zdaj manjkalo, ni bila ta reč že parkrat nič kaj v redu. Zato smo si naprosili Savinjčanje znanega Maksa iz Novecerkve, da bo ta posel prevzel. On je bil večletni spremljevalec Tomažev in ima vse lastnosti dobrega vodja. Temu vodji pridružilo se bo še par drugih vrlih možev in tako mislimo letos zamujeno popraviti. Božja pot se bo nastopila, kakor navadno, v petek 31. maja, to je dan po vnebohodu Kristusovem. Ta dan se bo brala ob 6. zjutraj v Petrovčah slovesna sv. meša z dvema blagoslovoma. Druga sv. meša za romarje brala se bode tisti dan ob 11. uri na Vranskem. Na to božjo pot vabljeni ste, dragi Slovenci, da se nje prav obilno vdeležite in popravimo, kar smo zadnji dve leti zamudili! Ne opustimo češčenja prečiste Device Marije, da tudi ona nas ne bo zapustila!

Dav. F.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Letina po celi Avstriji lepo kaže, ali če nje bodemo tudi veseli in obili sad v miru uživali, to ni mogoče sedaj povedati. Ohranitev miru še sicer ni nemogoča, ali bojne priprave mu povsod silijo sapo zadušiti. Pri nas v Avstriji zbirajo 2 armadi, eno v Erdeljskem, drugo okoli Kotora; tje blizu so tudi odjadrale 3 ladije „fregate“ oklopnice. Na Erdeljsko prevažajo mnogo težkih kanonov, kakor tudi iz Budimskega grada v Osek; tudi je nadvojvoda Viljelm obiskal te dni vse znamenitniše kraje na Erdeljskem. Vse to se godi vsled suma, da se Rumuni le na videž z Rusi pripravljajo in magjarske in avstrijske ministre na pomoč kličejo, da bi tako laglje z vojno silo na naše meje pritisnili, za njimi pa Rusi in tako nas nepripravljene hipoma napali. Nadvojvoda Viljelm je torej Erdeljske soteske in trdnjave te dni pregledoval in v Brucku pri Dunaju so napravili velik tabor za vojake. Bosenski begunci so zadnji čas postali jako nemirni in bo treba jih spraviti domov. Za vse te reči bo pa treba denarjev in torej so ministri, ogerski in naši, sklenoli od državnih zborov tirjati, naj jim dovolijo izposoditi 60 milijonov. Ogerski poslanci se kažejo voljni, nemški liberalci pod vodstvom dr. Giskre se pa kujajo. Ti gospodje so le dobre volje, kedar zamorejo plačilo profesorjem povišati, uradnike pomnoževati, železnice staviti, ali železnicam podpore dovoljevati: tukaj so radodarni; tako so železnici iz Gradca v Fürstenfeld dovolili 300.000 fl. za